

:NM

שבועת הדיינין פרק ששי שבועות

מסורת הש"ס

(א) כחובות ית, ב"כ קע.
(ב) וקדושין מג: (ג) וקדושין
יב. ושל"נ. (ד) ע"י מ"י פט"ו
מהלכות מלוה הל"כ דגריס
ח"ט נחמן. (ד) כחובות פח.
ב"ב ו. (ה) לעיל לד: ושל"נ.

גליון הש"ס

רש"י ר"ה בין דקא
סודית וכו' ודברים שהיו
בלבד, וכ"כ הראב"ן פי'
קו' אבל בענין אין מוכן לי'
לדף אם הו' דברים ת"ת
בין דוה נתן לי' פרעון הו'
פרעון ואין כח המלוה
לומר שלא יהיה פרעון רק
פקדון:

מוסף רש"י

כל האומר לא לריתי
כאומר לא סרעתי דמי.
דמיון דלחמ לא לוח מודה
הוא שלא סרע, והרי סרע
מוכיח עליו שזה וכתובות
פ. א. פ.

י"ז חנואל (המש)

[illegible]

נפתחו לך חייב. לפרוע: בעדים הלויתין. קס"ד נשעת הלוואה וזמרה ליה רחא שנבעים הלויתין ואף אחת אל תפרעני אלנא בעדים: דלמא נשעת תביעה קאמר. כשתבעו בנ"ד וזה אומר פרעמין אמר לו והלא נבעים הלויתין בעדים הוה לך לפרועני ולא אמר לו כן נשעת הלוואה ומשום הכי פטר ליה ר' יהודה בן חמיה: אול פרעיה כפסי ספדי צמיני. וזה אומר עדי שקר הם! ואפיניטו. מדר הללוה: לכוו פרקדון בידי. ואיני עליהן אלנא שומר חנם שלא קבלתם בחזרת פרעין: כיון דקא מודים. קבלתיהן: וזה לא נחזרת פרקדון מסרם לך היי פרעני: ודברים שהיו בלגל אינם דברים: דיוויק ופרע. אותה הלוואה שהו כופר וחלי ליה אותה בחזותו אינו אלל ולאמר זמן פרעיה: דלאמר לא פרעיה פרי. דכיון דלא ליה לפי דבורו לא פרע. והרי יש עדים שהיו על האמנין הם על הלוואה ואיני האמנין על הפרעון והדלחת בעל דא כמאה עדים: דמסיקא בך. שאני נהיה כך: לא היו דברים מעולם. לא פרע לבינו וזה אומר אז פנייהם אז שלא פנייהם פרעמין: הוחוק כפרן. ואינו נאמן אפילו שנבעה לוומר פרעמין שלא פנייהם שרי אומר פרעמין פנייהם ונמצא שקרן: כל מלמא דלא רמיא עליה דאיניש. כגון זה שלא היה לו לומר פרעמין בעדים שלא אמר לו כן נשעת הלוואה בעדים פרעני ליה הלך לא שם לבו לזכור אם בעדים פרע אם שלא בעדים ואמר בעדים פרעמין ולא אדעמיה ואינו הוחוק כפרן בכך: עפ"י

כיו להם למדינת הים ינאמן; סימן ראובן' ושמעון' ופרע' פלוני ופלוני עפצ' סטרא"י בהימנות"א כבי חברה כי פרעתין פרעין לי באפי ראובן ושמעון מעלמא אמר אביי באפי כי תרי אמר ליה באפי ליה רבא ילהכי קאמר ליה באפי ראובן ושמעון כי יא דאמר ליה לחברה כי פרעת לי פרעין לי באפי אול פרעיה בין דיליה לדיליה איתניסו הנך וזוי ק"ל אין קבולי קבלתינהו מיניה דרך פקדון ואמינא דמתרמו בי תרי דתנו הלכתא ומקיים נתניא א"ל י שקלתינהו מניה פרעון מעליא הוי א' אמרת לקיומי דהא אנא ורב ששת דתנינא הלכתא וספרא וספרי יא ההוא דאמר ליה לחברה הב לי מאה וזוי הו דברים מעולם אול אייתי סהדי דאחפיה ופרעיה אינהו אמרי אחפיה אינהו אמרי פרעיה רבא אמר כאומר לא פרעתי דמי ההוא דאמר ליה לחברה הב ק"ל לא פרעתיך בפני פלוני ופלוני אתו פלוני ופלוני מעולם סבר רב ששת למימר הוחזק כפרן אמר ליה ר' רמיא עליה דאינש לאו ארעתיה ההוא דאמר ליה מאה וזוי דמסיקנא כך א"ל ולא פרעתיך מאה קבי עפצ'

ואומר ריב"א דהבא לא קאמר לא ליתמי אלא להד"מ דלא שייך לתרוגי
ואמר לא גזי אבא לא ליתמי ופערין מהם שלא להבא דהבא דכל האומר
ומים לא טעינין מילתא דלא שכיחא ועוד י"ל שחלק דהבא כשטעינין
כל מילתא דלא רמיא עליה דרשנא דאז ארעיהא. מיהא כגט
ק וזו דברי אבא מסיק אף על גב דהמלוה חזירו צערי אפ"ל
ופלוגי יעידיו ואמאי הא אמרינן לאו ארעיהא וי"ל דרצא כד"ל
מ"ד

תְּיוֹבָתָא דרב אסי: אכל לשמואל ניחא דמזי לפרס דה"ק
מתחזי לך כפני פלוני ופלוני והכלו להם למדינת הים
ונלמאי דמפרשין דלשמואל נאמן לומר פרעתיך ביי ויין עזמן
במגו דאי נשי אמר פרעתיך כפני פלוני ופלוני אחי שפיר טפי:

קושיא דלגמא נחמיו קן
שלג נעדים קאמר וזהו חייב וי"ל
דשמואל הכי קאמר שמואל שכול לומר
פרעתיכם בפני פלוני ופלוני והכלו
למדינת הים כי אמר נמי פרעמין
בימי יבין עמין נאמן בגמא ומוסרי רב
ספא בשמואל ודאי לא היה איה פלוני
קאמר קאמר בשמואל לרין לפרועי
נעדים ורין לדחוק לפי זה דפליגי
רב ספא ושמואל דבברי רבי יהודה
כח בתיארא יעוד ים לתמוה איהם
ספקא לשמואל מסיפא דתמני מני"ל
לפרש דברי שמואל כן מתאר שרב
ספא לית ליה איה סבא לכן נראה
ההפסקא משמע ליה דמפני שרין
ליה לן נעדים משמע שרין דבר
שפרעו נעדים וקאם משמע כן ככל
הקונויא: ורב פא משמיה דרבא
אמר רבין צריך לפרועי נעדים. אר"ת
כן הלכך דלא אמר רבי אבה גמט
פשוט (ריב"ז דף קב.) קיימא לן ההלכה
אלא חזירו נעדים אין צריך לפרועי
נעדים וכן רבא ורמי רב חמא ס"ל
דבריהם כל הנאבעין (למן דף מה):
אמר פרעה באה כהר אחרני.

הלכתא המלוה את
לפרועו בעדים ורב פפ
המלוה את חבירו בע
צידים ואם אמר אל
כפני לפרועו בעדים
בפני פלוני ופלוני וה
דתנ"ו הלכתא "א יופ"
תרי: ההוא דא"ל ל
אול ופרעיה באפי ת
בי תרי פרעיה אמר
היכי דלא נדחיה רב
בי תרי דתנו הלכת
אתא לקמיה דרב נח

הוא אמר והא רב ששת. דמימאס
שעלמא הוא דקא מהדר ליה
משום גרדך לקיים תנאי:
ובל האומר לא צויתי ב'ו' ואני
לית ליה והא דתנן למחר אמר
לו תנחו לי חן לך כדאי כוונתו
דכיון דלמחר לא ליה חסיד שעל
פרעה החס ליתא עדים דלמרי פרעו
לי הכא ודברא אבין גופיה צוית ליה
בפרע' דב' כ' ו' וס' דלל האומר
אלא ליתמי חן וקין ליתא שפרע
ויוצא' אמרי' לא מתרעין הכא בדוריה
אלא ליתמי כלומר לא עמדתה בעולאמ
אלא שפרע' חסיד ב'פ' אמרי' לו וידידות

(יב.) גבי לא נטמאמי דמתרלין דבוריה לא עמדימי בטומאמי אלא טבולת
לשניהם אבל כפרה הכותב (מכניח דף פח.) קשה דקאמר אבל אמרי
אלא ליתמי כו' ויש לומר דהא היה יכול לטעון ולתקן דבריו אבל לוי
פעלו בבית דין י"ט לו להשיב צענין שיסתר ואין לו לתקן דבריו
פסוק (כ"ד דף קט.) גבי עובדא דנין יצחק בר יוסף דהוה כפרמי
כו' כי טעין ואמר פרעמי בפני פלוני ופלוני תריך לזכר ויבוא פלוני

עין משפט
נר מצוה

בא א תי"י פ"ח מהל'
תלוה הל"א סתג עשין
לד פוש"ע חי"ת ס"ח ע
ס"ח:

נב ב ג חי' שס פט"ו
 הל"א פמג שס טיש"ע
 שס פט"ף ג:
 נג ד חי' שס טוש"ע שס
 פט"ף ד:

גד ה' טוֹשֵׁעַ שֶׁסָּוָה
גד ו' מִי שֶׁיֵּשֶׁה מַלְכוּת
טוען הִלְיָה שֶׁמֶה עֵשֶׂן
ס' טוֹשֵׁעַ חוֹמֵת סִי עַט
סעף א'
ג ו' מִי שֶׁסָּוָה הִלְיָה שֶׁמֶה
שֶׁסָּוָה שֶׁסָּוָה
וְסִי קָמֵי סעף ג'

רבינו חננאל

אמר כי יהיה אשר ין חבור
בעים אין צריך למרוע
בעים. ואם א"ל א
תפגעו אלא בעדים אצל
למרוע בעים ושהוא
א"ל יכול לומר כי
מסתרין כפי מליט פולגו
והכלו להם למרוע דלי
ואקשינן על שמהל
תחת מנה לן ביד
אלהן א"ל תנהל ל
אלא כפי ענין לה
למרה לן תנהל לן נחת
לן ח"כ כפי שצריך
ליה לן לן בעים. ומכ
תנא הוא דרנא בעים
הליתין בעים. פני
כו. ואקשינן משמה
דבא תמהל את חבור
בעים אין צריך למרוע
בעים. ואם א"ל א
תפגעו אלא בעדים
אצל למרוע בעים.
ואם א"ל שרעך כפי
פולגו פולגו והכלו לן
במרתה חבור. וא
נאמן: הוא דרנא לה
למרה לן כפי לן מרוע
כפי ראובן ושמוען
לן. ורע כפי אחרינא
אמר דבא לה"י א"ל
ראובן ושמוען כי דלא
למרוע. מסבא כי
שני תפגעו. מסבא כה
אחרינא והכלו למרת
א"ל אכל א"ל אחת
ומסבא מרעה. [א
אמר דבא לן מרוע:
ישלשן מנה לן ביד
א"ל תנהל לן
אלא כפי פולגו פולגו
לן תחת לן כפי
פולגו. אח צבדא ק
אמר כיווא פולגו
פולגו עיבוד. אלא
כפי תבוקח כי אמר
לן כפי שפכא אומר
כחוקה: מעשה בא למ
לן חייא ורנא רנאכי
קיש ד"ר א"ל קיש
לן אלא לנבחר
על תחת הרוב: המוחק
מחקה אתנו ונכסא
כטל תחוקה: והוא
דאח קיש רבד וטען
לן חבורה שני שערור
ומוכסין. ואמר לן תחת
ע"י דינאלו ע"י
א"ל רבנא. ובספא

אז כן היתה ג'כ גירסת
השני'ל דגברי רבינו אלל
הר'א'ם כמב דגרא'ה מדגרי
רבינו לקמן דגריס נאמן יע'ם.
ב' ע' תיב' סאן סדי'ה כל
מלח'ה;

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones